

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 784/2015
15.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.М., због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног С.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 45/14 од 20.03.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 261/15 од 30.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости окривљеног С.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Нишу К 45/14 од 20.03.2015. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 261/15 од 30.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу К 45/14 од 20.03.2015. године, окривљени С.М. оглашен је кривим због кривичног дела недозвољена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од четири године. Том пресудом на основу члана 246. став 7. КЗ према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања опојне дроге и то 156 таблета у којима је утврђено присуство алпразолама и мидазолама који спадају у групу бензодиазипина и налазе се на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању списка психоактивних контролисаних супстанци Републике Србије, а које ће се по правноснажности пресуде уништити. Истом пресудом окривљени С.М. обавезан је да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 116.123,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 261/15 од 30.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Нишу, окривљеног С.М. и његовог браниоца и пресуда Вишег суда у Нишу К 45/14 од 20.03.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени С.М., због повреде закона из члана 16. став 5. ЗКП, члана 3. ЗКП и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд наведене правноснажне пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног С.М., па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног С.М. је недозвољен.

Наиме, како је одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца, то је Врховни касациони суд нашао да окривљени није овлашћен да сам поднесе захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке, већ да је овлашћен да то учини искључиво преко свог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости окривљеног С.М., као недозвољен одбацио.

Руковођен изнетим разлозима, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.